

пр. една тъмна вечерь, доста късно, когато отивалъ у сродника си Петко Марковъ за храна, а, може би, и да ношува, близо до къщата му—при гирания до долната църква „Рождество Прѣсв. Богородица“ билъ срѣщнатъ отъ патраула, състоящъ отъ единъ заптия и единъ войникъ — низаминъ, послѣдния, който вѣрвѣлъ нѣколко крачки прѣди заптията, извикалъ му да се спрѣ и посѣгналъ да го хвани за ржката, обаче, Станчевъ силно си дръпналъ ржката, а съ другата съ ножътъ си слабо го наранилъ и избѣгалъ по направление на улицата, която сега води къмъ казармитѣ. Ранения войникъ започналъ силно да вика. Настигналия го заптия, като разбралъ, че войника